

Reflexions d'un vell centenari

Moisès Broggi Vallès

Unes meditacions sobre el món en què vivim d'una de les veus més autoritzades.

Fecha de publicació:
22/09/2011

Sello Editorial:
Edicions 62

Unes meditacions sobre el món en què vivim d'una de les veus més autoritzades.

Contacto de prensa

Nombre: Directora de
marketing i comunicació AIG:
Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 88 36

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:
nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

Mirant enrere, es veu que la vida passa molt de pressa i que els fets s'acumulen ràpidament. Un es troba al final gairebé sense adonar-se'n. La vellesa comporta sacrificis i renúncies, és cert, però també té els seus al·licients. El jove viu angosat per les inseguretats del dia de demà. El vell, en canvi, en saber que no té futur, reconeix que el seu gran patrimoni és la memòria, font inesgotable de reflexions sobre nosaltres mateixos, sobre el món en què vivim i sobre les persones i esdeveniments que ens hem trobat al llarg de la vida. El futur és imprevisible, però les experiències viscudes fan veure que sovint els fets es repeteixen que, malgrat que les coses canvien, l'home segueix essent el mateix de sempre, i que la humanitat és capaç d'ensopegar repetides vegades amb la mateixa pedra. Moisès Broggi

Moisès Broggi Vallès

Moisès Broggi i Vallès (Barcelona, 1908-2012) es va fer cirurgià al costat dels germans Trias i Pujol, i amb ells va col·laborar en l'esforç de renovació de la Universitat Autònoma de Barcelona dels anys trenta. Va participar activament en la Guerra Civil com a cap de l'equip quirúrgic de les Brigades Internacionals, experiència que considera summament enriquidora. Després de la guerra, va ser cessat de tots els càrrecs oficials, cosa que no va impedir que es convertís en un dels cirurgians més prestigiosos del país i que exercís la professió fins als vuitanta anys. A partir del 1975 va obtenir la Creu de Sant Jordi i la Medalla d'Or de la Ciutat. També es va interessar per l'humanisme, va ser president de la Comissió de Deontologia del Col·legi de Metges i membre fundador de la Societat Internacional de Metges contra la Guerra Nuclear (a la qual es va concedir el Premi Nobel). Ha estat president d'honor de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya, de l'Institut Borja i de l'Institut Mèdic Farmacèutic.